

عنوان مقاله:

نگاهی گذرا به سیر تاریخی مهدویت در تصوف

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 8، شماره 28 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

محمودرضا اسفندیار - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

فایزه رحمان - کارشناس ارشد ادیان و عرفان تطبیقی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

مهدویت بیشتر به عنوان آموزه ای شیعی در فرهنگ اسلامی ایرانی، نقش و جایگاه مهمی دارد. در این مقاله، پس از مروری گذرا بر مفهوم موعودگرایی در ادیان ابراهیمی، جایگاه مهدویت در تصوف سده های نخستین (قرون دوم تا پنجم) را بررسی کرده ایم. در ادامه، مهدویت در سده های ششم و هفتم (نیمه اول) تاریخ تصوف (دوره ظهور مهدویت در تصوف) و آن گاه در قرون هفتم (نیمه دوم)، هشتم و نهم (آغاز جریان نزدیکی بیشتر تصوف و تشیع) پی جسته ایم. در تعقیب این جریان، عصر صفویه (دوران استقرار تشیع به عنوان مذهب رسمی در ایران) و قاجار، آخرین بخش این پژوهش است.

کلمات کلیدی:

مهدویت، تصوف، تشیع، صوفی، عارف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856863>

